

Annoncerende!!

**Vejen til
en virkningsfuld
Reklame**

gaar gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“
har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Døres egen personlige In-
teresse at benytte „Føroya Social-Demokrat“
til al Avertering i Fremtiden.

Efteraaret kommet!

Jeg har faaet forskellige Sorter

Lamper og Lysekroner,

samt alt tilhørende Lysets Brug.

Besøg mig førend De forsøger paa andre Steder.

Hj. Hjaltalin.

Alle Husmødre køber

kun den færø-
ske Margarine

som er den
bedste der faas

**A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK**

Lýsið í

„Føroya Social-Demokrat“!

Byrsur.

Dupluttar og einkultar hæg-
byrsur, ásamt riflur, sera góðar,
fáast hjá undirritaða til prísir
frá kr. 33,00 og upp eftir.

D. P. SPLIDT
á Nesi, Vág.

Eisini tygum

vilja gerast vissur í,
at tað loysir seg at
lýsa, bert tygum
royna eina lýsing í

**„Føroya
Social-Demokrat“.**

Ringið til prentsmíðjuna
máltr. 143.

Máling Tapet

Linoleum

TH. 81. Poul Arne Poulsen.

SPYRJÐ EFTIR
SMØRLIKA!

Málaraferrættning.

Papp, tapet, moppulitur, alt
málarafakinið viðvíkjandi! Best,
billigast. — Orðr frá bygdum
ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Frít Valg 48 Gre.

Splid endi ikki Tíðin, men len, í Lem
af Chancel straks, og vent endileg ikki
tíð er for sent, tí alle ledda Varer
er nedast frí at frít Valg 48 Gre. — Tilbudet
gælder idag og følgende dage sa længe
Lager havev. i Hovede Afdelingen
hos **M. SKÆLING** Tórshavn

Føroyskt toy og tógv fæst framvegis.

Telefon 40.

Berghild Evensen.

Telefon 40.

! Kun med rustfrit Staal kan opnaas en
fuldstændig hygiejnisk Løsning.

Til det moderne Køkken hører:

Køkkenborde med indbygget
eller løst **Vask**, — — —
endvidere **Dørgreb** og **Knager**, alt
i rustfrit Staal. — — —

— Skinnende solvblankt, — skal aldrig pusses! —

Nærmere Oplysninger ved Eneforhandleren
Edw. Smith, Thorshavn. — Telf. 233.

PARTAFELAGID
HAVNAR TIMBURHANDIL
TELEFON 250 TØRSHAVN TELGR TIMBUR

Tømmer - Planker - Brædder i ru og hvlp. Stand.
Lister i alle Profiler - Krydsfiner - Jonitex - Galv.
Bølgepl. - Beslag - Søm - Glas - Tagpap - Kalk
- Cement - Støbegods -

Fineste Kvaliteter - Billigste Priser

Fiskimenn, arbeiðarar

haldið og lesið

„Føroya Social-Demokrat“,
ið er
tykkara blað!

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.

Blaðstjórar: P. M. Dam, Tveroyri, ábyrgdarmaður.
P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmíðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

tað, at barnið er farið frá teimum; tey hava mist
tað, og tí gráta tey tung tár á gólvið.

Hvør trýr á deyðan, tá deyðin er í durinum?
Eingin!

Triggir menn við dimmum húgvum út úr kots-
lummunum reisa seg í kórinum og syngja. Teir
syngja um skilnaðin, teir syngja um harpusláttur, um
gulltún og um sól yvir himmelskar eingir, um Jesus-
lambið, sum liggur á bóli fyri Guds sæti. Finliga
skelvur sangurin gjøgnum kirkjurúmið, gjøgnum
hetta rúmið, sum stendur og fúnar og tærst burtur
av rusti og møli. Her inni ljóðar hesin stórordæði
sálmurin sum yndisligt skrepp; men tókk fái hin
altvaldandi fyr, at tey, ið her inni sita, orka at hava
so hábærsligt skrepp á munn.

Hjúnini á fremstu brik uggað av sálminum,
gjøgnum hann kemur samkenslan frá deyðsfylginum
til teirra, og tey kenna tað sum, at nú eru tey fleiri
um at taka sviðan. Móðirin situr og droymir: Hon
skal prýða leiðið, seta vekstir niður og gera sær
ein sess. Tá so livið treingir á, skal hon leita í
kirkjugarðin, seta seg við leiðið og lata eyguni aftur.
So skal hon siggja barnið koma fljúgvandi sum ein
fonhvitan eingil og seta seg har hjá henni, hon
skal gráta fyri tí, siga tí alt, alt og kenna seg glaða
í sínari sorg. Faðirinn nýtir vit, hann litur á tíðina:
Ein dagur ger ongan mun, men túsend, tað litur
hann á, at teir skulu bota. Og hann mennist av
hesum, at hann nú má styrkja konuna og hjálpa
henni ígjøgnum hetta.

Sálmurin tagnar. Seks manns ganga fram at

kistuni og bera hana út, meðan kirkjuliðið fylgir.
Seinført og tigandi sum eitt vunnid herlið skriður
hetta dekkja fylgið eftir getuni oman í kirkjugarð.

Faðirinn hevði verið hjá gravaranum: »Tú letur
meg sjálvan um grevini.« »Gaman í,« segði gravarin,
»men hvi skalt tú grava sjálvur?« »Tí eg veit best,
hvussu grevin skal vera, sum mitt barn skal liggja
í.« Og so gróv hann og legði grót innan í grevina,
leitaði sær malarsteinar niðri í fjøruni, sum brimið
hevði malið rundan, sum stórar aldur høvdu tviðið
reinar og brotið upp á land at torna. Tá hann
hevði lagað liðugt, sandraði hann við hvitum sandi
í grevina og rundan um grevina, út yvir alla moldina,
ið var komin upp úr.

Tá so líkskarin kom við kistuni, var eingin vát
og svart grev at stiggja, eingin ljót og kleimn
kirkjugarðsmold, bert ein ljós kulla, lyggj og noslig
sum eitt fluglareiður. »Kann ein grev gerast minni
svørt?«

Prestur steig upp á leiðið: »Av mold ert tú
komin. At mold skalt tú verða. Úr mold skalt tú
aftur standa upp.«

Rundanum lógu triði ættarlíð í beinagrindum
og hoyrdu hetta, rundanum stóðu tey stóru fjellini
og tað víða havið. Og menniskjuni lataðu rúmdina
og tíðina og kendi seg smá. So bóðu tey faðir vár
ell og mintust hjúnini, ið mist høvdu barnið, og
tað vóru bæði tey, sum uttanfyri kirkjugarðsgrindina
høvdu bannað hesi hjúnini, og tey, sum høvdu
signað tey.

Aftur glumdi sangurin um at hittast aftur, um
kinnar, ið aldri blikna, og um dag, ið aldri kemur
at kvældi, meðan aldurnar lógu beint niðanfyrir kirkju-
garðsgrindina og mogði landið burtur, tey stóðu á.